

अत्यागः उक्तोऽपराधश्चैर्यादिर्गदानादिर्वा अत्याशइति पाठे बहुभोजित्वं आत्मविधिस्तेति पोषणार्थस्य धात्रः स निरूपं आत्मपोषणेच्छा शिशोदरपरायणतेत्यर्थः ॥ १० ॥ असयः खड्गाः भद्रमस्तुते एतेषां षण्णां त्यागेन तव पुत्राः शतायुषो भवंत्वित्यर्थः ॥ ११ ॥ वृषलीशूद्रा द्विजस्त्रैर्वर्णिकः पानपः मद्यपः ॥ १२ ॥ आदेशकृत्पामणीः प्रेषकः द्विजान् दास्येनियोजयन् समेत्य संसृज्य यदि त्वत्पुत्रा अतिमाना दीन्यजंति तर्हि तेषां पाण्डवदत्तिहंतृणां संगस्त्वयानकार्य इति भावः ॥ १३ ॥ गृहीतवाक्यः विद्यावान् नयवित्नीतिज्ञः वदान्यो दाता गृहीतवाक्योऽनपविद्धवाक्य इति पाठे मितभाषी अनिरस्तगुरुवचनः ॥ १४ ॥ १५ ॥

विदुर उवाच अतिमानोऽतिवादश्च तथाऽत्यागो नराधिप ॥ क्रोधश्चात्मविधित्सा च मित्रद्रोहश्च तानि षट् ॥ १० ॥ एत एवासयस्तीक्ष्णाः कृतं त्यायुं षिदेहिनां ॥ एतानि मानवान् प्रंतिनमृत्युर्भद्रमस्तुते ॥ ११ ॥ विश्वस्तस्यैतियोदारान्यश्वापि गुरुतल्पगः ॥ वृषलीपतिर्द्विजो यश्च पानपश्चैव भारत ॥ १२ ॥ आदेशकृद्वृत्तिहं ताद्विजानां प्रेषकश्च यः ॥ शरणागतहाचैव सर्वे ब्रह्महणः समाः ॥ एतैः समेत्य कर्तव्यं प्रायश्चित्तमिति श्रुतिः ॥ १३ ॥ गृहीतवाक्यो नयविद्वदान्यः शेषान्नभोक्ता ह्यविहिंसकश्च ॥ नानर्थकृत्या कुलितः कृतज्ञः सत्यो मृदुः स्वर्गमुपैति विद्वान् ॥ १४ ॥ सुलभाः पुरुषाराजन्सततं प्रियवादिनः ॥ अप्रियस्य तु पथ्यस्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ॥ १५ ॥ यो हि धर्मसमाश्रित्य हित्वा भर्तुः प्रिया प्रिये ॥ अप्रियाण्याह पथ्या नितेन राजा सहायवान् ॥ १६ ॥ त्यजेत्कुलार्थं पुरुषं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मा र्थं पृथिवीं त्यजेत् ॥ १७ ॥ आपदर्थं धनं रक्षेद्दारा न रक्षेद्द्वनैरपि ॥ आत्मानं सततं रक्षेद्दारे रपि धनैरपि ॥ १८ ॥ द्यूतमेतत्पुरा कल्पे दृष्टं वैरकरं नृणां ॥ तस्मात् द्यूतं न सेवेत हास्यार्थं मपि बुद्धिमान् ॥ १९ ॥ उक्तं मया द्यूतकाले पिराजन्ने दं युक्तं वचनं प्रातिपेय ॥ तदौषधं पथ्यमिवातुरस्य न रोचते तव वै चित्रवीर्य ॥ २० ॥ काकैरिमांश्चित्रवर्हान्मयूरा न्पराजयेथाः पाण्डवान् धार्तराष्ट्रैः ॥ हित्वा सिंहां क्रोष्टुकान् गूहमानः प्राप्ते काले शोचिता त्वं न रेद्र ॥ २१ ॥ यस्तात न क्रुध्यति सर्वकालं भृत्यस्य भक्तस्य हिते रतस्य ॥ तस्मिन् भृत्या भर्तुरिवि श्वसंति न चैनमापत्सु परित्यजंति ॥ २२ ॥ न भृत्यानां दत्तिसंरोधनेन राज्यं धनं संजिघृक्षेदपूर्वं ॥ त्यजंति ह्येनं वंचिता वै विरुद्धाः स्निग्धा ह्यमात्याः परिहीनभोगाः ॥ २३ ॥ कृत्यानि पूर्वं परिसंख्याय सर्वाण्याय व्यये चानुरूपां च दत्ति ॥ संगृह्णीयाद नुरूपान्सहायान्सहायसाध्यानि हि दुष्कराणि ॥ २४ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इदं द्यूतं युक्तमिति वचनं मया उक्तमिति संबंधः ॥ २० ॥ २१ ॥ भक्तस्य सेवां कुर्वतः ॥ २२ ॥ अपूर्वपरकीयं स्निग्धा हि स्नेहवंतोपि ॥ २३ ॥ कृत्यानि परिसंख्याय साध्या साध्यनिश्चयं कृत्वा तथा दत्तिं श्रुत्य जीविकां आयव्ययानुरूपां कृत्वेत्यर्थः दुष्कराणि परराष्ट्रपहणादीनि ॥ २४ ॥